

JIŘÍ KNOTEK: PRO OSTATNÍ STRANY JSOU MLADÍ JEN KULISA PRO PR

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo vás k tomu navedl?

Kdo mě na ni navedl, to si bohužel nevzpomenu. Zajímat jsem se začal ale asi někdy na střední škole. Tenkrát mi šlo hlavně o to dovědět se, co se děje ve veřejném životě. Do politiky jsem aktivně vstoupit určitě nechtěl. Zhruba do maturity, kdy jsem přemýšlel, kam půjdu na vysokou, jsem se rozhodoval, jaká politická strana se mi líbí. A protože jsem nejvíc znal Piráty, tak jsem s nimi i nejvíc souzněl. Přišel jsem párkrát k nim na schůzi a už to bylo. Pak jsem si vybral vysokoškolské zaměření, které s tou politikou trochu souviselo. Mám vystudovanou politologii v Olomouci, takže tam už ta cesta byla docela jasná. Bylo to vlastně z mé iniciativy, takže mě k tomu nikdo nedovedl, nikdo mi nepomohl.

A proč zrovna Piráti?

Vybavuji si první vzpomínku, kterou na Piráty mám. Když strana vznikala, byla o ní reportáž v televizi Nova. Dokonce mám v paměti, jak mluvili o tom, že ještě nemají ani kanceláře, ale mají politickou stranu. A od té doby jsem věděl, že nějakí Piráti existují. Později, když mi bylo asi osmnáct, už jsem se začal zajímat pořádně. Po volbách v roce 2017 jsem se chtěl aktivně zapojit a taky jsem se zapojil. V dalších letech

Jiří Knotek kandiduje jako jednička na kandidátce Pirátů ve Zlínském kraji, kde je také jedním z místopředsedů strany. Pracuje jako technolog a je mu 26 let. „Chci, aby mladí lidé měli dostupné bydlení, férovou práci a důvěru v to, že se vyplatí pracovat. Ve Sněmovně budu prosazovat zodpovědné hospodaření státu, aby dnešní mladí nemuseli jednou splácet chyby předchozích vlád,“ napsal si Jirka do medailonku pro projekt 30 pod 30. My jsme se ho ptali nejen na to, co nabízí Pirátská strana pro mladé, ale také na to, zda jí vyhazov z vlády spíš uškodil, nebo prospěl.

už jsem se stal aktivním členem a pomáhal s kampaňmi. Nastoupil jsem tedy v době euforie a od té doby jsem u Pirátů. Zatím jsem nezanevřel.

Jak vypadalo to přibližování? Probíhá u Pirátů nějaké grilování?

Ano, mým prvním grilováním byla schůze místního sdružení...

To mluvíme o Zlíně?

Konkrétně o Uherském Hradišti. Poprvé jsem tehdy byl na jejich schůzi a byla to parta pohodových lidí. Z Uherského Hradiště byl tehdy náš poslanec za Zlínský kraj, takže to bylo fajn. Poznali jsme se hned při první příležitosti. Začalo to v jedné malé hospůdce, už si ani nepamatuju její název. Vždycky to bylo v hospodách, což bylo na pirátských schůzích hezké, takové punkové. Tam začala moje pirátská cesta.

Byl jste tedy nejdřív jen divákem?

Ano, ty schůze jsou dodneška otevřené pro veřejnost. Jelikož v Uherském Hradišti moc členů nebylo, zůstali jsme v úzkém kontaktu a začali spolu pracovat. O pár chvil později už jsem byl aktivním příznivcem strany, i když formálně ještě ne člen. Pomáhali jsme si navzájem, byl to super začátek. Rád na to vzpomínám.

Kampaň před volbami 2021 už jste dělal naplno?

To už jsem se aktivně zapojil, dokonce jsem i kandidoval, ovšem někde níž. Byla to koaliční kampaň a dávali jsme tomu všechno. Pak přišla studená spr-

My každopádně potřebujeme, aby ta Sněmovna omládlá. Jednak z toho důvodu, že svět se neuvěřitelně zrychluje. A ač mám respekt ke všem lidem, tak někteří ti starší poslanci prostě nestíhají modernímu světu čelit. Navíc potřebujeme mít Sněmovnu nějak rozumně nařazenou tak, aby tam byly všechny věkové generace, obě pohlaví, ale aby to bylo také profesně a jinak promíchané.

cha v podobě překroužkování kandidátů Starostů, ale nějak jsme to překousli a jedeme dál. Doufám, že až do úspěšného závěru letošní kampaně.

Jak jste tehdy vnímal vstup Pirátů do vlády Petra Fialy?

Ten vstup jsem hned od začátku podporoval. Pokud chcete měnit věci, musíte být součástí vlády. Podporovala to i většina strany. Ze začátku to pro nás bylo dobré, i když jsme měli málo poslanců, tak jsme měli pár dobrých ministerstev. Snažili jsme se dělat poctivou politiku až do konce, kdy jsme byli z vlády vyhozeni. Ale do té doby jsem byl optimistický v tom, že ta vláda může něco změnit.

Pomohlo to „vyhození“ Pirátské straně, nebo spíš uškodilo?

Těžko říct, to uvidíme v říjnu. Myslím si, že způsob, jakým jsme byli z vlády vyhozeni, byl neslušný. Narážím na výrok pana Fialy o návratu ke slušnosti. Takhle se to ale podle mě dělat nemá. Nejspíš jsme se snažili až moc urputně něco změnit a někomu se to nelíbilo. Vyhození tedy nakonec bylo dost neslušné. Na druhou stranu nám to možná pomohlo chytit nový svěží dech, který jsme potřebovali.

Vy jste byl úspěšný v krajských volbách v roce 2020. Jak jste tu tehdejší kampaň vlastně vnímal?

Tehdy jsem byl zvolen krajským zastupitelem. Byly to čistě naše krajské volby, které jsme si dělali sami. Voliče to víc bavilo, bylo to hodně o místních lidech. Udělali jsme velmi dobrý výsledek nejen díky kampani, ale i díky uvěřitelným kandidátům.

A krajské volby 2024?

Ty se už spíš svezly na celkové náladě vůči vládě, ne nutně protipirátské. Tam jsme zkrátka a dobře neuspěli. Ale myslím, že jsme i na kraji udělali hodně dobré práce, která je vidět dodnes. Projekty, které jsme otevřeli, v kraji stále fungují.

Odnesl jste si za ty čtyři roky ze zastupitelstva něco, co se dá využít ve Sněmovně?

Každá politická zkušenost, komunální i krajská, má něco, co se dá využít v celostátní politice. Naučíte se jednat s úředníky, zorientujete se v politickém prostředí. I na kraji se dělají koaliční jednání, jsou tam problémy i úspěchy. Je to mezistupeň mezi komunální a celostátní politikou.

Co podle vás dnes Pirátská strana nabízí?

Nabízíme lepší budoucnost pro tento stát. Představili jsme ekonomický program, který má jasný plán, jak zlepšit stav domácností, jak snížit daně devadesáti procentům rodin, a zároveň víme, kde na to vzít. Je to program založený na datech, tvořený odborníky, třeba Liborem Duškem z NERVu. Pirátská strana prostě představuje kompetenci a jistotu v těchto časech, jsme navíc jediná strana bez korupce. Jsme jediná strana, která chce systematicky řešit nedostupnost bydlení. Není to populismus, je to program pro budoucnost.

Dá se říct, že je to program hlavně pro mladé?

Nemáme program speciálně pro mladé, protože náš program je pro všechny. A právě tím je i pro mladé. Ostatní strany dělají programy pro mladé jen jako jakýsi PR tah. Strčí někoho mladého na kandidátku někam do počtu, zablblnou na TikToku a mají hotovo. My to tak nemáme. Mladí jsou u nás vidět, jsou na volitelných místech.

Jste lídr ve Zlínském kraji. Co to pro vás znamená?

Je to určitá hladina zdravého stresu. Musíte omezit čas s rodinou a věnovat se kampani. Ale baví mě to. Říkám, že jsem trochu masochista.

Jak bude kampaň finišovat?

Kampaň jedeme od května. V létě máme lehčí variantu, ale v září to bude intenzivní. Kontaktní kampaň, setkávání s voliči, sociální sítě. Žádná velká pódia, prostě mezi lidmi.

Kolik by podle vás mělo být po volbách mladých lidí ve Sněmovně?

Třetina obyvatel této země je věkově pod 35 let. Je špatně, že nejsou v parlamentu zastoupení. Připomenu jeden slavný výrok z dob americké revoluce: „No taxation without representation“, tedy bez zastoupení žádné zdanění. To, kolik mladých po volbách ve Sněmovně bude, rozhodnou voliči. My každopádně potřebujeme, aby ta Sněmovna omládlá. Jednak z toho důvodu, že svět se neuvěřitelně zrychluje. A ač mám respekt ke všem lidem, tak někteří ti starší poslanci prostě nestíhají modernímu světu čelit. Navíc potře-

Já si ale myslím, že těm mladým lidem to není jedno, chtějí žít ve svobodné zemi, kde mohou svobodně podnikat, říkat si, co chtějí, a cestovat. A nemají zájem o to, aby jim sedmdesátiletý důchodce prikazoval, co mají dělat a jak mají žít.

bujeme mít Sněmovnu nějak rozumně nařazenou tak, aby tam byly všechny věkové generace, obě pohlaví, ale aby to bylo také profesně a jinak promíchané. Aby to zkrátka reflektovalo zastoupení obyvatel, kteří chodí k volbám.

Co byste vzkázal lidem pod třicet, kteří jít volit nechtějí?

Je to jejich svobodné rozhodnutí. Pokud je nic neštve, tak prostě nechodí volit. Je to smutné, ale nikdo nemůže nikoho nutit jít k volbám. Já si ale myslím, že těm mladým lidem to není jedno, chtějí žít ve svo-

bodné zemi, kde mohou svobodně podnikat, říkat si, co chtějí, a cestovat. A nemají zájem o to, aby jim sedmdesátiletý důchodce prikazoval, co mají dělat a jak mají žít.

Komunikovalo by se vám ve Sněmovně lépe s pětadvacetiletým členem Mladého ANO než se sedmdesátiletým politikem?

Já si myslím, že my mladí se vždycky můžeme nějak domluvit. Záleží ale třeba i na tom, jak to mají nastavené v hnutí ANO. Já vím, že tam rozhoduje jenom jeden člověk a tomu pětadvacet není. Takže těžko říct.

